

Aluepolitiikan kybersota

Helsingissä saatiin juuri visioitua kaupungille valtavat kasvutavoitteet: 240 000 uuden asukkaan asunnoille etsitään tilaa (Helsingin Sanomat 27.10.). Tavoitteiden toteuttaminen tosin vaatii Keskuspuiston reunojen ja Malmin lentokentän uhraamista sekä tuloväylien tukkimista (kaupunkibulevardit).

Nyt vain tarvittaisiin lisää niitä asukkaita, jotta kaupunki pääsisi tekemään tiliä kaavoitus sopimuksilla ja grynderit kalliilla asunnoilla.

Helsingin Sanomat ja Yle käyvät näyttävää kampanjaa: maaseudulla ei ole tulevaisuutta. Syrjäseudut ja Itä- ja Pohjois-Suomi tyhjentyvät ihmisistä.

Kerta toisensa jälkeen haetaan sopivia tahoja kertomaan tosiasioita maaseudun tulevaisuudesta. Heidän mukaansa pyrkimys pitää koko maa asuttuna on harhakuvitelmaa ja vanhaa aluepolitiikkaa, ja oma

koti maaseudulla on tuottamaton sijoitus.

Koko maan asuttamista ei ole aluepolitiikassa toki tavoiteltukaan miesmuistiin. Lisäksi valtaosa ihmisistä hankkii kodin asuakseen siellä ja vain harvoilla meistä on sijoitusasuntoja. Helsingin Sanomat julistikin pian Helsingin kasvutavoitteiden perään (29.10.), että maaseudulla moni jää arvoaan menettäneen kodin vangiksi. Pääkaupunkiseudulla asunnot ovat sen sijaan kallistuneet tasaisen mukavasti.

Kaupungistumisen ympärillä liikkuu iso raha, joka kiihdyttää aluepolitiikan kybersotaa. Sen satureiksi on valjastettu nykyaikaisen hybridiajattelun mukaisesti tunnistamattomia vihreitä miehiä. He julistavat asiantuntijoiden ominaisuudessa vanhan aluepolitiikan turmiollisuutta ja maaseudun toivotonta tulevaisuutta: Maaseudulla asuu sairaita

Alueiden Suomi on rikas ja elinvoimainen.

ja vanhuksia, maakuntien yliopistot ovat mennyttä aikaa, maaseutu ei ole innovatiivinen kasvuveturi.

Hybridisodan nykyaikaisiin menetelmiin kuuluu faktojen ja selitysten sopiva yhdistely tai vain sopivien faktojen esittäminen.

Esimerkiksi maaseudun vanhusvoittoista väestöä esitellään usein käänteisenä todistuksena kaupunkien ylivoimaisuudesta.

Todellisuudessa maaseutu on ollut kaupunkien äiti, kun työn tuottavuuden kasvu alkutuotannossa on vapauttanut satojatuhansia työllisiä kaupunkien palvelualuejen työvoimaksi. Kaupunkeihin muuttaneiden lasten iäkkäät

vanhemmat asuvat edelleen kotonaan maaseudun ongelmajätteenä ja vaativat maaseutukuntien palvelutuotannon tukemista valtionosuuksilla.

Kertooko tämä keskitymisen jakojäännös kaupungistumisen siunauskelisuudesta vai maaseudun kyvyttömyydestä maksaa sen lunnaat? Hyödyttäisikö tämän vanhusväestön karrääminen Helsinkiin sen asukkaita ja veronmaksajia vai joitain muita tahoja? Kuuluuko nykyaikaiseen aluepolitiikkaan, että sama asia on paikasta riippuen taakka tai siunaus?

Kulttuurikeskusten, Raide-Jokerin, Länsimetron ja Helsingissä olevan valtionhallinnon saama verorahoitus ei ole aluepolitiikkaa, mutta Kallansiltojen tai Itä-Suomen yliopiston saama raha ilmeisesti on? Maaseudun vanhusväestön tarvitsema hoiva on taakka, mutta Helsingin kalliin asumisen rahoittaminen asumistuella

muun Suomen toimesta on siunaus? Onko meillä varaa pitää Helsinki asuttuna?

Todellisuudessa maalaiset ja kaupunkilaiset elävät omaa elämäänsä hyvässä sovussa ja toistensa hoitamista paikoista, palveluista ja ympäristöistä nauttien. Kybersodan komento keskuksessa on vain tarpeen värittää todellisuuden värityksiä omaa hyötyä tuottavilla väreillä.

Koska rahanteko Helsingin kalliilla asumisella jatkuu ennusmerkeistä päätellen entisellään, maaseudun markkinarako edullisena ja viihtyisänä asuinpaikkana säilyy myös tulevaisuudessa.

Lukuisien kyselyiden mukaan suomalaisten selvä enemmistö haluaisi asua maaseudulla tai hyvin maaseutumaisissa oloissa. Helsingin neliöhinnalla saakin Vesannolta viisi neliötä ja loistavat lähipalvelut kuntakeskuksessa kau-

pan päälle. Jos asut työelämäsi ajan Vesannolla, voit realisoida huonon sijoituksesi vaikka polttamalla talosi ja jäää vielä moninkertaisesti voitolle Helsingin asumiskustannustasoon verrattuna.

Maakuntalehdet voisivat yhdistyä kilpailukykyiseksi Maakuntien Sanomiksi ja julkaista alueelliset kuulumiset lehden maakuntasivuna tai -liitteenä. Alueiden Suomi on nimittäin rikas ja elinvoimainen, mutta sen todellisuudesta viestitään heikosti ja hajanaisesti.

Maaseudulla ei asu vain vanhoja ja sairaita, vaan siellä tehdään myös maailmanluokan tutkimusta ja innovaatioita.

Tuomas Kuhmonen
dosentti
Vesanto